

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.63/2020/24.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2021. február 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2020. május 18. napján kelt 3.B.66/2018/117. számú **ítéletét megváltoztatja.**

I. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztést, a gazdálkodó szervezet vezetői tisztségviselői foglalkozástól eltiltást és a közügyektől eltiltást egyaránt 6-6 (hat-hat) évre enyhíti.

II. r. vádlott vonatkozásában a vagyonekbevétele összege helyesen 3.496.000 (hárommillió-négyszázkilencvenhat) Ft.

Az eljárás során lefoglalt és a NAV-nál PLN5/2016. tételszám alatt kezelt, a bűnjeljegyzékben 1. sorszám alatt szereplő 2.260.000 (kettőmillió-kettőszázhatvan ezer) Ft, 2. sorszám alatt 160 Euro és 3. sorszám alatt szereplő 40 angol font lefoglalását megszünteti és III. rendű vádlott részére kiadni rendeli.

A Kft1-vel szemben elrendelt vagyonekbevétele összege 10.047.000 (tízmillió-negyvenhétezer) Ft.

A bíróság helyes megnevezéssel a Kft2-vel szemben rendelt el 4.456.000 Ft vagyonekbevétele.

A Nemzeti Adó- és Vámhatóság Bűnügyi Főigazgatósága Áru- és Bűnjelkezelő Főosztályán TRkvG93/2016/1. számon nyilvántartott BMW 318 Cabrio személygépjármű lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli I. rendű vádlottnak, míg a TRkvG:93/2016, 95/2016., 181/2017., 99/2016. és 178/2017. számon nyilvántartott, az elsőfokú ítélet rendelkező részében a 3. oldal utolsó bekezdésében, a 4. oldal első bekezdésében, a 7. oldal negyedik bekezdésében felsorolt további, összesen 13 db személygépjármű vonatkozásában – mellőzve a vagyonekbevétele, a zár alá vétel feloldását és Tanú14 vagyoni érdekeltnek történő kiadást – megállapítja, hogy a zár alá vétel az S.r.o.1. jogi személlyel szemben kiszabott 30 millió forint pénzbírság végrehajtására szolgál, azzal, hogy az elsőfokú ítéletben tévesen kétszer nyert feltüntetést a Volkswagen Golf 1.6 TDI típusú, 001 alvázszámú gépjármű.

Az S.r.o.1. jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírságot 30.000.000 (harmincmillió) forintba súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., II. r., Terhelt3 III. r. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2020. május 18. napján kihirdetett 3.B.66/2018/117. számú ítéletében I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bűnsegédként, bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb. bűnsegédként és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás

büntetésében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont), 2 rb. - egy esetben bűnsegédként elkövetett - folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt - halmazati büntetésül - 7 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 7 év gazdálkodó szervezet vezetője tisztségviselője foglalkozástól eltiltás büntetésre, valamint 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt. Rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetésében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), bűnsegédként és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetésében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont), 2 rb. - egy esetben bűnsegédként elkövetett - folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás büntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A II. r. vádlottal szemben 3.469.000,- Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett arról, hogy II. r. vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] III. rendű vádlottat az ellene bűnszervezetben, üzletszerűen és bűnsegédként elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), valamint a folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[4] IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetésében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont), valamint 1 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 2 év gazdálkodó szervezet vezetője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy IV. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[5] A törvényszék az V.r. vádlott V. r. vádlott ellen üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette (396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[6] VI.r. vádlott VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként és üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetésében (396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont) és bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítéli. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a VI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből - a végrehajtás elrendelése esetén - a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[7] A törvényszék a Kft1.-vel szemben 10.900.000,- forint, a Kft3.-vel szemben 4.456.000,- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el; az ügyész által egyéb1 vonatkozásában előterjesztett vagyonekmozgás iránti indítványát elutasította. Az S.r.o.1. jogi személlyel szemben 1.000.000,- forint pénzbírságot szabott ki.

[8] A Nemzeti Adó- és Vámhatóság Bűnügyi Főigazgatóság Áru- és Bűnjelkezelő Osztályán TRkvG: 93/2016/1 sorszámon nyilvántartott BMW 318 Cabrio, a TRkvG: 95/2016/2-3 sorszámon nyilvántartott CITROEN C4 és Lexus CT200H, a TRkvBü: 95/2017/8-9-10 sorszámon nyilvántartott Opel Insignia 2.0 CDTI, VW Golf 1.6 TDI és Toyota RAV 4 gépkocsik vonatkozásában vagyonekbejelentést rendelt el, míg a Egyéb1-án 247/2016. bü. számon lefoglalt VW Scirocco típusú, Audi A4 2.0 TDI típusú, VW Passat 2.0 CRTDI típusú, Audi A3 típusú, VW Golf 1.6 TDCI típusú, Mazda CX-7 2.2 CD típusú, Audi A5 1.8 TFSI típusú, VW Passat Variant típusú, és Audi A5 1.8 TFSI típusú személygépkocsik zár alá vételét feloldotta és kiadni rendelte Tanú14 vagyoni érdekeltnek.

[9] A törvényszék az I. r. vádlottól lefoglalt, egyéb2 és egyéb3 nevére kiállított okiratokat elkobozta, a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak részére azzal, hogy az I. r. vádlottnak kiadni rendelt karórát a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről is.

[10] A törvényszék ítélete ellen az ügyész I. rendű vádlott terhére, a tényállás, az elkövetői minőségének téves megállapítása miatt, a bünszervezetben való elkövetés megállapítása, magasabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása, a feltételes szabadságra bocsátásból kizárása végett, II. rendű vádlott terhére, a tényállás, az elkövetői minőségének téves megállapítása miatt, a bünszervezetben való elkövetés megállapítása, fegyházbüntetés kiszabása, a feltételes szabadságra bocsátásból kizárása, továbbá vele szemben az Esztergomi Járásbíróság 2.B.279/2014/2. számú határozatával kiszabott I évi próbaidőre felfüggesztett 5 hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelése végett, III. rendű vádlott terhére, felmentése miatt, bűnösségének a vád szerinti megállapítása és vele szemben fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, a feltételes szabadságra bocsátásból való kizárása végett, IV. rendű vádlott terhére, a vele szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése miatt, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, az S.r.o.1. jogi személlyel szemben magasabb összegű pénzbírság kiszabása végett, a zár alá vett gépjárművek zár alá vételének feloldása és Tanú14 részére történő kiadása miatt, a zár alá vételnek a fenntartása végett és az I. r. vádlott tulajdonát képező karórák lefoglalásának megszüntetése és azok kiadásának visszatartása miatt jelentett be fellebbezést. Az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, a II. r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot.

[11] A törvényszék ítélete V.r. vádlott V. r. vádlott vonatkozásában 2020. május 22. napján, míg VI.r. vádlott VI. r. vádlott vonatkozásában 2020. május 20. napján jogerőre emelkedett.

[12] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.291/2018/8-I. számú átiratában rámutatott, hogy a felülbírálat az I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában teljes körű, míg a IV. r. vádlott vonatkozásában korlátozott. A törvényszék az I. r., III. r. és IV. r. vádlottak tagadásával szemben a bűncselekmények elkövetését beismerő, társaira nézve is terhelően nyilatkozó II. r. vádlott vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Az ítélet indokolásában bemutatta, hogy a II. r. vádlott vallomása az eljárás egyéb bizonyítékaival is összeillik, következetes és logikus tartalmú. A bizonyítékok helytálló mérlegelésével megállapított tényállást azonban az 1.1. és az 1.2. tényállási pont vonatkozásában részben megalapozatlannak találta, amelynek orvoslását a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú eljárásban lehet és kell elvégezni.

[13] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által hitelesnek tartott bizonyítékok alapján rögzíthető, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak által külföldről behozott személygépkocsik forgalomba helyezését a régóta autókereskedelemmel foglalkozó III. r. vádlott cége végezte. Emiatt a forgalomba helyezéshez szükséges valamennyi háttérkörmányt, így a külföldi

vételárat tartalmazó kétnyelvű adásvételi szerződést is megkapta. Ekként, tekintettel arra, hogy az adásvételi szerződésekben kifejezetten rögzítésre került, hogy az nettó ár, tisztában volt azzal is, hogy a fordított adózás miatt a forgalomba helyezéskor kell a 27 %-os adót megfizetni. Emellett a III. r. vádlott sem vitatta, hogy hozzáértő személyként tanácsot adott az I. r. és II. r. vádlottaknak az eladási ár meghatározásakor. Így a III. r. vádlott szükségszerűen tudta, hogy mennyiért vásárolták és mennyiért értékesítették az adott gépkocsit, amelynek még további járulékos költségei is voltak, továbbá természetesen őt is jutalék illette meg. Mindezen tényekből pedig kizárólag egyetlen következtetés vonható le: a III. r. vádlott is tudott arról, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak adóelkerüléssel tudják folytatni a jól jövedelmező autókereskedelmüket. Ekként az I. r. és a II. r. vádlott bűnössége körében értékelt bizonyítékokból egyértelműen arra a további tényre lehet következtetést levonni, hogy a III. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy társai a minimális árrésszel, illetve veszteségesen értékesített gépkocsik után nem fizetik be az általános forgalmi adót. Erre tekintettel mellőzendőnek tartotta az ítélet 14. oldal negyedik bekezdését, továbbá a 16. oldal második bekezdésének utolsó tagmondatát, s helyettük azt kell rögzíteni, hogy a III. r. vádlott fenti magatartásával az I. r. és II. r. vádlottaknak 117.466.804,- Ft erejéig nyújtott segítséget a vagyoni hátrány okozásában.

[14] Egyebekben a tényállást megalapozottnak tartotta, s abból álláspontja szerint okszerű az I. r., II. r. és IV. r. vádlottak bűnösségére levont következtetés is, a bűncselekmények minősítését azonban részben helytelennek tartotta. Kifejtette, hogy a költségvetési csalás tényállását a büntető törvénybe iktató jogszabályhoz fűzött miniszteri indokolás szerint a költségvetési csalás alanya általános, azt bárki elkövetheti, és a joggyakorlatból sem vezethető le az az értelmezés, hogy a vezető tisztségviselő csak tettesként valósíthatná meg a költségvetési csalás vizsgált fordulata szerinti bűncselekményt. Emiatt, amennyiben az adóbevallást benyújtó, nyilatkozatot tevő személy nem vezető tisztségviselő, de tisztában van a közölt adatok, megtett nyilatkozat valótlán mivoltával, és azzal, hogy ezen magatartás eredményeként a költségvetésben vagyoni hátrány keletkezett, akkor a cselekményt tettesként követheti el, míg a vezető tisztségviselő a cselekmény részese lesz. Ebből következően az 1.1. és 1.2. tényállási pontban írt bűncselekményeket az I. r. vádlott tettesként, a II. r. vádlott bűnsegédként követte el. Kitért arra is, hogy az I. r., II. r. és III. r. vádlottak két éven keresztül követték el a bűncselekményeket, csoportjuknak minimálisan két szintje volt, egyiken állt az I. r. vádlott, aki irányító-vezető szerepet töltött be, míg a másikon a végrehajtó, segítő szerepet betöltő II. r. és III. r. vádlottak. Konspiratív működésre utal, hogy az I. r. vádlott strómanokat alkalmazott, legális egyéb gazdasági tevékenységet nem végző cégeket vont be a cselekmények elkövetésébe. Így a bünszervezet Btk. 459. (1) bekezdés 1. pontjában írt fogalmi ismérvei az irányadó tényállásban felismerhetők.

[15] Álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék. Valamennyiük esetében komoly nyomatékú súlyosító körülmény a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottsága. A bünszervezeti minősítésre tekintettel az I. r. és II. r. vádlottak esetében az irányadó középérték 15 év, míg a III. r. vádlott esetében 13 év. A II. r. vádlott éveken keresztül bünszervezetben, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a bűncselekményeket, ekként beismerő vallomása ellenére sincs lehetőség arra, hogy vele szemben enyhítő szakasz kerüljön alkalmazásra. Ezért valamennyi, a III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben is végrehajtandó, az I. r., II. r. és III. r. vádlottak esetében az irányadó középértéket jobban megközelítő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

[16] Rámutatott, hogy a Bv. tv. 28. § (1) bekezdés b) pontja és a 29. § (1) bekezdése alapján az Esztergomi Járásbíróság 2.B.279/2014/2. számú, 2014. május 28. napján jogerős ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajthatósága 2020. május 28. napján elévült. Ezt a

másodfokú határozatban rögzíteni szükséges, az elsőfokú ítélet 10. oldal (3) bekezdésének egyidejű mellőzésével.

[17] Álláspontja szerint Tanú14 és az S.r.o.1. közötti vételi bizományosi jogügylet eredményeként az ítéletben megjelölt 9 db személygépkocsi nem került Tanú14 tulajdonába, tekintettel arra, hogy a tulajdonszerzéshez szükséges átruházó ügylet létrejötte nem nyert bizonyítást, a gépkocsik birtokba adása sem történt meg, ekként azok a jogi személy vagyonelemei, a vele szemben kiszabott pénzbírság biztosítását szolgáló zár alá vétel tárgyai.

[18] A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 6. § (1) bekezdése alapján az S.r.o.1. céggel szemben 500.000,- Ft-tól 211.776.000,- Ft-ig terjedő összegben lehet a pénzbírság nagyságát meghatározni. Emiatt az elsőfokú bíróság által kiszabott összeg álláspontja szerint aránytalanul kevés.

[19] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, állapítsa meg, hogy az I. r. vádlott a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalást tettesként, mellőzve a bünszövetségre történő utalást, bünszervezetben követte el. Ezért, valamint a terhére rótt további bűncselekmények miatt hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélje, rögzítve, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra.

[20] Állapítsa meg, hogy az II. r. vádlott a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalást bűnsegédként, mellőzve a bünszövetségre történő utalást, bünszervezetben, a 2 rb., hamis magánokirat felhasználásának vétségét, mint bűnsegéd követte el. Ezekért, valamint a terhére rótt további bűncselekmény miatt hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélje, rögzítve, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra. Állapítsa meg, hogy a II. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás pontos összege 3.496.000,- Ft.

[21] III. rendű vádlottat mondja ki bűnösségét a vádirattal egyezően állapítsa meg, és ezért őt fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje, rögzítve, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján, nem bocsátható feltételes szabadságra.

[22] IV. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, mellékbüntetésül a közügyektől tiltsa el, állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[23] Állapítsa meg, hogy a Kft1.-vel szemben elrendelt vagyonelkobzás helyes összege 12.398.000,- Ft. A Nemzeti Adó- és Vámhatóság Bűnügyi Főigazgatóság Áru- és Bűnjelkezelő Osztályán nyilvántartott, az I. r. vádlott tulajdonát képező BMW 318 Cabrio típusú személygépkocsi vonatkozásában a Btk. 74/A. § (2) bekezdés o) pontja alapján vagyonelkobzást rendeljen el. Az ítélet rendelkező részében felsorolt további, összesen 13 db személygépkocsi zár alá vételét az S.r.o.1. jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság biztosítása érdekében továbbra is tartsa fenn. Az I. r. vádlottól lefoglalt karórák vonatkozásában a Btk. 74/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján, vagyonelkobzást rendeljen el, míg az S.r.o.1. jogi személlyel szemben magasabb összegű pénzbírságot szabjon ki.

[24] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék mind a büntetőjogi büntethetőség, mind a költségvetési kár összecszerúségének megállapítása során alapvető jogszabályi előírásokat hagyott figyelmen kívül, illetőleg a viszonteladói adózás szabályait az ítélet kifejezetten a jogszabályokkal ellentétesen értékelte. Vagyoni hátrányról csak abban az esetben lehet szó, ha annak összecszerúsége a Be. 7. § (4) bekezdése

szerint kétséget kizáró módon bizonyított, emellett az összepszerűség meghatározása amiatt is különös jelentőséggel bír, mert a költségvetési csalás minősített esetei az összepszerűségen is alapulnak. Ehhez képest a törvényszék ítélete nemcsak, hogy kétséges, hanem kifejezetten jogellenes ítéleti rendelkezéseket tartalmaz a vagyoni hátrány meghatározása során.

[25] A törvényszék az Áfa törvény viszonteladói adózásra vonatkozó szabályait is figyelmen kívül hagyta, illetve azokat jogellenesen értelmezte, mivel a tényállás szerint a Kft4. és az S.r.o.1. is használt gépjárművekkel kereskedett, amely viszont megfelel az Áfa tv. 213. § (1) bekezdés a) pontja szerinti használt ingóság fogalom meghatározásának. A törvényszék az S.r.o.1. ügyleteit illetően úgy foglalt állást, hogy ezen társaságnak Magyarországon Áfa telephelye keletkezett, tekintettel arra, hogy egy gépjárműveket itt tárolt és értékesített, ezért Magyarországon be kellett volna jelentkeznie az Áfa hatálya alá, adószámot kellett volna igényelnie, és itt kellett volna adóznia az értékesítése után. Amennyiben ez helytálló - bár egyes gépjárművek tekintetében nem az, mivel a teljesítés helye külföld volt - úgy az ítélet a viszonteladónak történő minősítést még mindig jogellenesen értelmezi. A törvényszék ugyanis úgy foglalt állást, hogy a különbözet szerinti adózás választás kérdése, adminisztratív aktusoktól - bejelentkezés, választás - függ, hogy egy Áfa alany az általános szabályok szerint, vagy a különbözet szerinti adózás szabályai szerint kell adóznia. Ez azonban nem választás kérdése, hanem az Áfa törvény kommentárja szerint kötelezően alkalmazandó főszabály.

[26] Így a használt ingóságokkal kereskedő adóalanyoknak nem szükséges semmilyen adminisztratív aktust tenniük ahhoz, hogy viszonteladókként adózzanak, a törvényszék álláspontjával szemben az adóalanyoknak ahhoz van joga, hogy arról nyilatkozzanak, hogy nem az árrés szerint kívánnak adóznia, hanem az általános szabályok szerint, azaz ahhoz szükséges adminisztratív aktus, adózo nyilatkozat, ha nem a különbözet szerinti módon kíván adóznia egy adóalany. Emiatt ennek alkalmazása nem függ attól sem, hogy bejelentkezett-e egy adott társaság, személy az Áfa törvény hatálya alá, avagy sem. Ha bíróság véleménye szerint egy adott társaságnak, jelen esetben az S.r.o.1. társaságnak be kellett volna jelentkeznie, de ezt elmulasztotta, ennek ellenére a társaság adóalanyának minősül, úgy adókötelezettségeit is csak úgy állapíthatják meg, mintha bejelentkezett volna, azaz a viszonteladói adózás szabályai szerint.

[27] A törvényszék az Áfa törvény 213. §-ának és 216.§-ának vizsgálatát semmilyen módon nem végezte el, ítélete e körben hiányos, melynek oka, hogy a törvényszék ítéleti megállapításának kiindulópontja téves, amikor is úgy foglalt állást, hogy csak azon adóalany adózhat különbözet szerint, aki ezt korábban választotta. Az Áfa törvény rendelkezéseiből következik továbbá, hogy a viszonteladói adózás nem magához a társasághoz kötődik, hanem mindig egyedileg kell, illetőleg lehet megítélni azt, hogy ugyanazon társaság egyes értékesítései után az általános szabályok szerint, vagy az árrés szabályai szerint kell-e eleget tennie az adókötelezettségének.

[28] A fentiekből adódóan a költségvetésnek feltételezetten okozott vagyoni hátrány összepszerűsége csak úgy lett volna megállapítható, ha minden egyes gépjármű tekintetében külön-külön vizsgálat tárgyát képezte volna, hogy az adott gépjárművet az eladó Kft4., S.r.o.1. kitől vásárolta, az adott gépjármű után az általános szabályok szerint, vagy különbözet szerint merült-e fel adókötelezettsége. Ennek vizsgálata ugyanakkor teljes egészében elmaradt, így a vagyoni hátrány összege konkrétan nem határozható meg. Mindez szakértői vizsgálat tárgyát kellett volna, hogy képezze, azonban szakértő kirendelésére az eljárás során nem került sor.

[29] Álláspontja szerint a törvényszék az S.r.o.1. által értékesített egyes gépjárművek teljesítési helyét is az Áfa törvény rendelkezéseivel ellentétesen határozta meg. Az S.r.o.1. termékértékesítéseire több esetben ugyanis nem belföldön, nem a Kft5. telephelyén került

sor, hanem külföldön. Ennek ellenére a törvényszék a külföldön teljesült termékértékesítések esetén is a magyar adójogszabályok alapján állapította meg a társaság adókötelezettségét, pusztán azon tény alapján, hogy a társaság vevője magyar személy volt.

[30] Vitatta az ítélet azon megállapítását is, hogy a Kft4. vád tárgyává tett bevallásai nem fedik a valóságot, mivel nem derül ki az ítéletből, hogy ezen megállapítását a törvényszék mely bizonyítékokra alapozta. Nem lehet eldönteni, hogy a törvényszék a bizonylatok büntetőeljárás során való hiánya okán állapította meg a költségvetési csalás elkövetését, avagy azt vélelmezte, hogy ezen bizonylatok nem is léteztek soha, így véleménye szerint az ítélet ezen bizonytalansága önmagában is kizárta teszi a büntethetőséget. A Kft4.-t megvásárló szlovák személy kiléte ismert, bizonyított, ennek ellenére ezen személyt, akinek a Kft4. iratanyaga átadásra került, meg sem kísérelték meghallgatni, tőle a társaság bizonylatait beszerezni. Így a törvényszék közvetlen bizonyíték hiányában, a bizonylatok hiányából fakadó egyfajta következtetéssel állapította meg az I. r. vádlott bűnösségét, holott a rendelkezésre álló bizonyítékok nem zárják ki azt a vádlotti előadást, hogy a hiányzó bizonylatok léteztek, és így a társaság bevallásában jogszerűen tüntetett fel levonható adót.

[31] Kitért arra is, hogy sem a nyomozó hatóság, sem a törvényszék nem tett semmit annak érdekében, hogy a vád tárgyává tett gépjárművek külföldi, többségében németországi beszerzésével kapcsolatos okiratokat, számlákat, bizonylatokat nemzetközi jogsegély keretében beszerezze, holott az adott gépjárművek beszerzésének nettó vagy bruttó voltára nézve így lehetett volna megalapozott megállapítást tenni. Ehhez hasonlóan hiányolta az S.r.o.1. tekintetében is a társaság iratanyagának beszerzését is, melynek hiányában a társaság adókötelezettségét, annak mértékét szintén konkrét bizonyíték hiányában állapította meg a törvényszék. Mindezek alapján törvényszék mind a Kft4., mind az S.r.o.1. akár általános, akár különbözet szerinti adózási kötelezettsége tekintetében szállító számlák, azaz tárgyi bizonyítékok hiányában állapított meg büntetőjogi felelősséget.

Kft6. részére értékesített munkásruhák vonatkozásában utalt arra, hogy azok beszerzésére úgy került sor az I. r. vádlott ügyvezetősége alatt, hogy a vásárlásról benyújtandó Áfa bevallás esedékessége már nem az ő ügyvezetőségére esett, illetve bár később azok tovább értékesítését ő intézte, arról nem bírt tudomással, hogy a számlák Áfa tartalma nem került bevallásra, megfizetésre a társaság által.

[33] Emellett rámutatott arra is, hogy a Kft1.-t érintően is hiányoznak az objektív tárgyi bizonyítékok, és a törvényszék nem indokolta meg azt sem, hogy a bevallásokba beállított beszerzés bizonylattal alá nem támasztott voltát mi bizonyítja kétséget kizáró módon. Semmilyen bizonyítékot nem jelölt meg arra vonatkozóan, hogy az utóbb csatolt számlák Áfa tartalmával miért nem csökkenthető a feltételezett adóhiány összege; a számlák tartalmi vizsgálatára vonatkozóan lefolytatott bizonyításról, bizonyítékokról nem ad számot, csak annyit rögzít, hogy azok valóság tartalma megkérdőjelezhető.

[34] Az ítéleti tényállás 3. pontjával kapcsolatban előadta, hogy az ott írtakkal szemben I. rendű vádlott semmilyen megállapodást nem kötött VI.r. vádlott-tal arra vonatkozóan, hogy teljesítés nélküli számlákat fog kiállítani részére, ez a megállapítás nem több, mint feltételezés, így az ítélet e körben is megalapozatlan, és nélküli az objektív bizonyítékok megjelölését.

[35] A kiszabott büntetés enyhítése körében - amennyiben az ítéltábla nem osztja a felmentéssel kapcsolatos érveit - nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy az I. r. vádlott egy kiskorú és egy jelenleg felsőfokú tanulmányait folytató, és így eltartásra szoruló gyermekéről gondoskodik, továbbá a cselekmények elkövetése óta rendkívül hosszú idő telt el. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos, ezért annak jelentős enyhítését kérte.

[36] A II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában az I. r. vádlott védőjének fellebbezésében előadott érvek mentén az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát vitatta, valamint az Áfa törvény viszonteladóra vonatkozó szabályainak figyelmen kívül hagyását sérelmezte. A büntetés enyhítése körében kérte nyomatékka figyelembe venni a II. r. vádlott beismerő és vádlott-társait terhelő vallomását, és azt, hogy ezen bűncselekményeknek bűnsegéde volt. Kérte annak mérlegelését is, hogy az enyhítő szakasz alkalmazásával, annak teljes kimerítésével szabja ki a bíróság a büntetést, tekintettel arra, hogy a II. r. vádlott nem tudott arról, hogy a cselekmény, amit az I. r. vádlott végez és amelyben őt strómanként használja, az jelentős vagyoni hátrányt okoz, és arról sem volt tudomása, hogy ezen károsító tevékenységet az I. r. vádlott hosszabb ideje üzi. A II. r. vádlott kizárólag munkavégzéséért részesült javadalmazásban, nem pedig a költségvetést károsító tevékenységből. Kérte a II. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás mellőzését is, tekintettel arra, hogy a gépjármű kereskedelemben végzett tevékenységéért csak a tényleges munkavégzés ellenértékét és csak költségtérítést kapott.

[37] Az ítéltábla nyilvános ülésén elmondott perbeszédében a fellebbviteli főügyész képviselője az átiratban foglaltak alapján, annak megfelelően indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[38] Az I. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezésének indokolásában előadottakat fenntartotta. Kiemelte, hogy az eljárás nagy hiányossága, hogy mind a nyomozati, mind a bírósági szakban elmulasztották beszerezni azokat az okiratokat, amely alapján pontosan, tényszerűen meg lehetett volna állapítani, hogy mely autókat milyen áron vásárolták. Mivel ez nem történt meg, álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy pontos adatok alapján kellően megalapozott tényállást tudjon megállapítani. Sérelmezte azt is, hogy az eljárás során nem került sor igazságügyi szakértő kirendelésére sem a költségvetést ért kár meghatározása érdekében. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete álláspontja szerint felülbírálatra alkalmatlan, ilyen bizonyítás felvétele meghaladja a másodfokú eljárás kereteit, ezért - fenntartva a korábbi fellebbezése irányát is - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[39] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésén előadott perbeszédében a fellebbezésében kifejtetteket fenntartotta, és az abban foglaltakkal egyezően nyilatkozott.

[40] A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésén előadta, hogy a törvényszék ítéletét a III. r. vádlottal együtt tudomásul vették, fellebbezést nem nyújtottak be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az ítélete törvényes, ezért annak helybenhagyását indítványozta.

[41] A IV. r. vádlott védője a nyilvános ülésén elmondott perbeszédében szintén arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették. Álláspontja szerint a törvényszék a súlyosító és az enyhítő körülményeket helyesen vette számba, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[42] Az egyéb érdekelt jogi képviselője felszólalásában a törvényszék ítéletének helybenhagyását kérte.

[43] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez. Kiemelte, hogy van egy 5 éves kislánya és egy 14 éves kislánya, a nagylánya pedig a Egyetemen végzi tanulmányait, most fog szülni, így családfenntartó szerepe van.

[44] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez. Arra hivatkozott, hogy nem állt szándékában csalni, munkának tartotta, amit csinált, de mint kiderült, hibázott.

[45] A III. r. vádlott az utolsó szó jogán az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[46] A IV. r. vádlott az utolsó szó jogán szintén csatlakozott a védőjéhez.

[47] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét az I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján, a (10) bekezdésre is figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt, míg a IV. r. vádlott vonatkozásában – tekintettel arra, hogy esetében az ügyész a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel kizárólag a büntetés súlyosbítása érdekében jelentett be fellebbezést – a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen azzal, hogy a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a IV. r. vádlott esetében nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[48] A másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.

[49] Az ítéltábla az eljárás törvényességének vizsgálata során azt állapította meg, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely kizárná az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát, illetve az ítéltábla olyan szabályszegést sem tapasztalt az elsőfokú bírósági eljárásban, amely kihatással volt a törvényszék döntésére. A büntetőeljárás a korábbi Be., az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt indult, majd az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésére már az új Be. hatálybalépését követően került sor, úgy, hogy a veszélyhelyzet miatt kihirdetett jogszabályok is jelentősen változtattak az eljárási törvényen. Mind a nyomozó hatóság felderítő munkája, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényességi követelményeknek, a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. Az elsőfokú bíróság megfelelően alkalmazta a telekommunikációs eszközök használatára vonatkozó rendelkezéseket, amennyire csak lehetett, kiküszöbölte az annak alkalmazásából eredő nehézségeket, emiatt az eljárás résztvevőit nem érte hátrány. A terhelti, védői jogok sem sérültek, az elsőfokú bíróság a védelem részére a kérdezési, észrevételezési, indítványtételi, iratmegismerési jogokat megfelelően biztosította. A konkrét eljárási cselekmények megfeleltek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek, ugyanakkor egyes, az eljárás során meghozott határozatok kézbesítése, a fellebbezések bejelentése, azok felterjesztése során történtek szabálytalanságok, mulasztások, mindezek azonban az eljárás érdemét nem befolyásolták.

[50] Rögzíthető az is, hogy a bűncselekmények felderítése, a bizonyítékok összegyűjtése, rögzítése során mind a nyomozó hatóság, mind az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően járt el, a bizonyítás anyagából nem kellett törvénytelenül beszerzett bizonyítékot kirekeszteni, ennél fogva a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerzett bizonyítékra kiterjedhetett.

[51] E körben az ítéltábla kiemelten vizsgálta a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés során beszerzett bizonyítékokat. A nyomozó hatóság ilyen jellegű felderítő tevékenységét az akkor hatályos eljárási törvény részben eltérően szabályozta, azonban az ebből származó bizonyítékok beszerzése, rögzítése az akkor irányadó jogszabályi feltételeknek mindenben megfelelt. A nyomozó hatóság rendelkezett bírói engedéllyel a beszélgetések rögzítésére, a titkos információgyűjtés esetében az erre vonatkozó törvényszéki elnöki igazolás rendelkezésre áll, a bírói engedélyben meghatározott kereteket a nyomozó hatóság nem lépte át, az ebből származó bizonyítékok felhasználását ügyészi indítványt követően a nyomozási bíró engedélyezte, azaz a titkos információgyűjtéshez, illetve titkos adatszerzéshez fűződő garanciális szabályok teljes mértékben érvényesültek.

[52] Az elsőfokú bíróság az eljárásjogi törvény rendelkezéseinek megfelelően hallgatta ki a vádlottakat, a tanúkat, hallgatta meg az igazságügyi könyvszakértőt, a nyomozás során felvett vallomások jegyzőkönyveit, az okirati bizonyítékokat, a szakértői bizonyítás egyéb anyagát ismertetés útján a bizonyításba beemelte, a vádlottak és védőik jogainak érvényesülése a jegyzőkönyvek alapján biztosított volt. A terheltek és a védők a tárgyaláson fogyanatosított eljárás cselekmények eredményeként valamennyi felhasznált bizonyítékkal szembesülhettek, a releváns adatokat megismerhették, azokra érdemben reagálhattak, élhettek az indítványtételi, észrevételezési, kérdezési jogukkal, a védekezéshez való joguk nem sérült a bírósági eljárás során.

[53] A törvényszék valamennyi, a büntetőeljárás során feltárt bizonyítékot megvizsgált, azokat az elsőfokú ítéletben – bár esetenként nehezen nyomon követhető módon – egyenként és összességében is részletesen elemzett és értékelt. Ennélfogva a megállapított tényállás érdemi támadása nem alapos, a törvényszék a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást felderítette, a beszerzett bizonyítékokat elemezte, azonos szempontok szerint értékelte, ennek során logikai hibát nem vétett, a ténymegállapításai pedig összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal. A tényállás megalapozott, téves ténybeli következtetést vagy egyoldalú mérlegelést nem tartalmaz, viszont rögzíti azokat az adatokat, tényeket, amelyek szükségesek a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítéléséhez.

[54] A nyomozó hatóság az ügyben beszerezhető valamennyi tárgyi bizonyítékot összegyűjtötte, így a fellelhető könyvelési anyagokat, számlákat, bizonylatokat, különböző adóhatósági nyilatkozatokat, bevallásokat, cégbírósági adatokat beszerezte, ezen kívül számos személygépkocsit, értéktárgyat, illetve pénzeszközöket is lefoglalt. A cégnyilvántartás adatai alapján az ügyben szereplő cégek működése pontosan rekonstruálható volt, így okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre e cégek alapításával, a cégek működésében bekövetkezett átalakulásokkal, a cégvezetők személyét érintő változásokkal kapcsolatban. A széleskörű, terjedelmes okirati bizonyítás eredményeként pontosan rögzíthető volt az ügyben érintett cégek működésének, gazdasági kapcsolatainak körülményei is. A törvényszék mindezeket a bizonyítás anyagává tette, teljeskörűen ismertette, továbbá nagyszámú tanút is kihallgatott az ügyben. Lehet hiányolni védelmi oldalról további bizonyítást, azonban a megalapozott tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyíték rendelkezésre áll. A tényállás megállapításának módját, azt, hogy a törvényszék mely bizonyítékot miért fogadott el, vagy vetett el, az ítélet részletesen, esetenként többször is visszatérő módon tartalmazza. Emellett több helyen foglalkozik a védelmi felvetésekkel is, mind jogi, mind tényállásmegállapítási szempontból.

[55] A törvényszék megfelelő mélységben ismertette azokat a jogszabályi kereteket, amelyek között egy vállalkozásnak, gazdasági társaságnak működnie kell. Az elsőfokú bíróság felvázolta a releváns adójogi normákat, a könyvelésre, számvitelre, bizonylatolásra vonatkozó törvényi rendelkezéseket, és az egyéb gazdálkodás rendjét érintő jogszabályokat, amelyek megsértése cégjogi, adójogi, vagy adott esetben büntetőjogi következményekkel jár. Ehhez képest az iratoknak megfelelően rögzítette a megállapítható tényeket, így okszerű a következtetése, hogy számtalan hiba, mulasztás tárható fel a cégek irányításában, működtetésében. Lehet hivatkozni felderítési hiányosságokra, de egy gazdasági társaság vezetésére összetett, kógens szabályrendszer vonatkozik, aminek több ponton nem felel meg az I. r. és II. r. vádlottak magatartása, hiányos a könyvelés, nem állnak rendelkezésre bizonylatok, sőt, az S.r.o.l. az Art. 16. § (2) bekezdésében írtak ellenére még adószámmal sem rendelkezett. Ezért sem szükséges további bizonyítás, ezek a hibák, mulasztások nem válnak meg nem történté további bizonyítás által.

[56] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a vonatkozó jogszabályi környezet fényében részletesen bemutatta az I. r. és II. r. vádlottak által elkövetett szabályszegéseket, a

gazdasági társaságok működtetésében jelentkező alapvető hiányosságokat. Ehhez képest törvényes az indokolása abban a tekintetben is, hogy a vádlottak által végzett ügyletek esetében hol volt a teljesítés helye, miért ott, miért a magyar adójogi szabályok vonatkoznak rájuk, milyen hiteles bizonylatok kellenek az adólevonási jog gyakorlásához. Ha ezek hiányoznak, illetve nincs kapcsolat egy cég és az adóhatóság között, nem is lehet beszélni adójogi normák eltérő értelmezéséről, speciális adójogi szabályok alkalmazásáról.

[57] Jelentős számú tanú vallomása is a törvényszék rendelkezésére állt, ami alapján rekonstruálható volt, hogy az egyes vásárlók a gépkocsik értékesítése során kivel tárgyaltak, kinek és mekkora összeget fizettek. E tanúvallomásokat az egyes személygépkocsik ún. háttérakmányai is alátámasztottak, így a költségvetésnek befizetni elmulasztott adó összege egy egyszerű, a törvényszék által is alkalmazott matematikai művelettel megállapítható volt. Itt utal az ítéltábla arra, hogy a gépkocsik beszerzésével kapcsolatos iratok valóban hiányosak, de nem szükségesek, miután az adóhiány a belföldi értékesítési számlák alapján számítható ki.

[58] Az elsőfokú bíróság az I. r., II. r. és III. r. vádlottak szerepét is részletesen elemezte, azokat önmagukkal és egymással, továbbá a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is összevetette, más-más szempontok szerint az egyes vádlotti előadások tükrében ugyanazokat a kérdéseket több oldalról is értékelte. Ezek alapján döntött úgy, hogy az ítéleti tényállás megállapítása során a II. r. vádlott előadása az elfogadható, és vetette el az I. r. vádlott védekezését.

[59] A törvényszék fenti álláspontja a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés anyaga alapján is törvényes és megalapozott. Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta és bemutatta azokat a közleményeket, amelyekből kiderül, hogy az I. r. vádlottnak volt irányító szerepe, ő tárgyalt a vevőkkel, a gépkocsivezetőkkel, ő fizette ki őket - köztük a II. r. vádlottat is - a gépkocsik hazaszállításáért, ő állt üzleti kapcsolatban a III. r. vádlottal, vele egyeztetett az egyes gépkocsik beszerzése előtt, és világosan kiderül ezekből a közleményekből az is, hogy céljuk az I. r., II. r. és IV. r. vádlottak célja az volt, hogy külföldről „nettó áron” szerezzenek be gépkocsikat, azért, hogy azok belföldi értékesítésekor a gépkocsik árának ÁFA tartalmát eltitkolják az adóhatóság elől.

[60] Helyesen jutott ugyanakkor a törvényszék arra a következtetésre, hogy a III. r. vádlott büntetőjogi felelőssége akkor lenne megállapítható, ha igazolni lehetne, hogy tudott a terhelt-társai adóelkerülési szándékáról, vagy minden egyes, a telephelyén értékesített személygépkocsi beszerzési árát pontosan ismerte. Mindezt alátámasztó bizonyíték azonban nem áll rendelkezésre, így a felmentésére is törvényesen került sor. Lehet, hogy tudott az I. r., II. r. és III. r. vádlottak céljáról, de erre vonatkozó bizonyíték nincs, az pedig bizományosként nem várható el tőle, hogy a vádlottak gépkocsibeszerzéseit ellenőrizze, vagy utánajárjon annak, hogy az általuk irányított cégek az adófizetési kötelezettségüknek miként tesznek eleget.

[61] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság okkal építette a tényállást a II. r. vádlott beismerő vallomására, valamint a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés anyagára, és e bizonyítékokhoz képest minden releváns körülményre kiterjedően, okszerűen vetette el az I. r. vádlott védekezését. Olyan zárt kört alkotnak ugyanis ezek a bizonyítékok, amelyek megbontása nem lehetséges. Ekként ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra, a hatályon kívül helyezés szükségessége fel sem merülhet.

[68] Az I. r. vádlott személyi viszonyait vizsgálva rögzíthető, hogy valóban nagy számú és jelentős súlyú enyhítő körülmény tárható fel a javára. Így – amint azt a törvényszék is rögzítette az ítéletében – az eljárás során jelentős ideig állt a legsúlyosabb kényszerintézkedés

hatálya alatt, a terhére megállapított bűncselekményeket bűnsegédként valósította meg, életkörülményei rendeződtek, két kiskorú és egy nagykorú gyermek eltartására köteles. Emellett az ügyben jelentősnek mondható az időmúlás is. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlya – az okozott vagyoni hátrány mértékét illetően – nem tekinthető kiemelkedőnek. Ennélfogva az ítéltábla az esetében lehetőséget látott a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés enyhítésére.

[69] A II. és IV. r. vádlottak esetében a feltárt személyi és tárgyi tényezőket egybevetve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által az enyhítő szakasz alkalmazásával, illetve a generális törvényi minimumban meghatározott és végrehajtásában a törvényben meghatározott maximális időtartamra felfüggesztett szabadságvesztés igazodik az enyhítő és a súlyosító körülményekhez, a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérését megfelelően szolgálja, továbbá összeegyeztethető a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetéskiszabási elvekkel is. Emiatt – miután a törvényszék által meghatározott joghátrány megfelel a belső arányosság követelményének és a fokozatosság elvének is – az ítéltábla sem a büntetés súlyosítását, sem annak enyhítését nem tartotta szükségesnek.

[70] Észlelte az ítéltábla, hogy a II. r. esetében a vagyonekobbzás alá eső érték meghatározásakor, továbbá a Kft2.-vel szemben alkalmazott vagyonekobbzás elrendelésekor a törvényszék szám- illetve névelírási hibát vétett, ezért azt megfelelően korrigálta. Miután a fentiek szerint az ítéleti tényállás 2. pontjában a törvényszék számítási hiba okán az okozott vagyoni hátrány mértékét tévesen rögzítette, az ítéltábla a Kft1.-t terhelő vagyonekobbzásra vonatkozó rendelkezést a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés második mondata alapján megfelelően megváltoztatta.

[71] A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 6. § (1) bekezdése alapján az S.r.o.1. céggel szemben alkalmazható pénzbírság 500.000,- Ft-tól 211.776.000,- Ft-ig terjed. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által kiszabott 1.000.000,- Ft összeg törvénysértően alacsony. Erre tekintettel az ítéltábla a pénzbírság összegét az elkövetési értékre is figyelemmel megfelelően súlyosította. Emellett a másodfokú bíróság a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 11. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg, hogy az S.r.o.1. tulajdonában álló gépjárművek zár alá vétele a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság biztosítására szolgál, mellőzve egyúttal az érintett gépjárművek vonatkozásában elrendelt vagyonekobbzásra vonatkozó rendelkezést. Ugyanakkor a BMW 318 Cabrio vonatkozásában a bíróság nem rendelt el zár alá vételt, ezt a személygépkocsit az eljárás során az I. r. vádlottól foglalta le a nyomozó hatóság a terheltnél tartott házkutatás során. Emiatt az ítéltábla - miután nem bizonyítható, hogy azt az I. r. vádlott bűncselekmény elkövetése útján szerezte - a vagyonekobbzásra vonatkozó rendelkezést mellőzve a gépjármű lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdésére figyelemmel az I. r. vádlottnak kiadni rendelte.

[72] Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy nem értett egyet a törvényszék azon okfejtésével, hogy a egyéb érdekelt vagyoni érdekeltnek kiadni rendelt személygépkocsik tulajdonjogát a vagyoni érdekelt megszerezte. Ahogy arra az ítéltábla az eljárás során hozott korábbi végzésében is rámutatott, a becsatolt elszámolási okiratból nem derül ki, hogy a tulajdonszerzéshez szükséges átruházó ügylet létrejött, a felek csupán a vételárral és annak maradékával számoltak el. Emellett a gépkocsik a bizományosnál voltak, hiszen tőle foglalták le a nyomozók, azaz a birtokba adásuk sem történt meg, noha a tulajdonjog átruházással történő megszerzéséhez a jogcímen (jogügyleten) túlmenően a dolog birtokának átruházása is szükséges (Ptk. 5:38. § (1) bekezdés). Erre tekintettel az ítéltábla mellőzte ezen gépkocsik

vonatkozásában a zár alá vétel feloldására és Tanú14 vagyoni érdekeltnek történő kiadására vonatkozó rendelkezést.

[73] Nem rendelkezett a törvényszék a III. r. vádlottól az eljárás során lefoglalt készpénzről, ezért azt az ítéltábla pótolta, azok lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdésére figyelemmel a III. r. vádlottnak kiadni rendelte.

[74] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[75] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 3.B.66/2018/117. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2021. február 2.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke
bíró

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2020. május 18. napján kelt 3.B.66/2018/117. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős.

Győr, 2021. február 2.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke